dicium ſacris locis poſt mortem non valeant adjuvari. In c. autem 53. cùm memoraſſet corpus cujuſdam Valentini è ſepulchro per Dæmonas fuiſſe extractum, & extra Eccleſiam projectum, hæc ſubjungit: *Ex quo Petre collige; quia his quos peccata gravia deprimunt, ſi in ſacro loco ſepeliri ſe faciant, reſtat, ut etiam de ſua præſumptione judicentur: quatenus eos ſacra loca non liberent: ſed etiam culpa temeritatis accuſet.*

XVII. *Item* Gregorius I. *lib.* 4. Dialog. *c.* 50 [d]. [an. 593. *Romæ.*]

Quibus proſit in Eccleſia ſepeliri.

[d] Nic. ad Conſulta Bulgarorum, *c.* 99. [e] Quos. *orig.* [f] Polyc. *ibid.* Burch. *l.* 3. *c.* 153. Ivo, *p.* 3. *c.* 216.

CUm [e] gravia [f] peccata non deprimunt, hoc prodeſt Mortuis, ſi in Eccleſia ſepeliantur; quòd eorum Proximi, quoties ad eadem ſacra loca veniunt, Suorum, quorum ſepulchra aſpiciunt, recordantur, & pro eis Domino preces fundunt. Nam quos peccata gravia deprimunt; non ad abſolutionem potiùs, quàm ad majorem damnationis cumulum, eorum corpora in Eccleſiis ponuntur.

XVIII. *Item* ex Concilio Moguntiaco I. *c.* 52. [an. 813. *in Germania.*]

Qui ſepeliantur in Eccleſia.

[g] Burch. *l.* 3. *c.* 233. Ivo, *p.* 3. *c.* 274.

NUllus mortuus [g] intra Eccleſiam ſepeliatur, niſi Epiſcopi, aut Abbates, aut digni Presbyteri, vel fideles Laici.

Gratian. „ Quid verò Mortuis proſit juxta Eccleſiam ſepeliri, quídve ad eos perveniat, oſtendit dicens

XIX. Augustinus in Lib. de agenda cura pro Mortuis, *c. ult.* [fortè c. an. 421. *in Africa.*]

Quare Mortui juxta Eccleſiam ſepeliantur.

[h] Ivo, *p.* 2. *c.* 113. [i] *al.* exiſtimemus.

NOn [h] æſtimemus [i] ad Mortuos, pro quibus curam gerimus, pervenire; niſi quòd pro eis ſive altaris, ſive orationum, ſive eleëmoſynarum ſacrificiis ſolenniter ſupplicamus. Quamvis non pro quibus fiunt, omnibus proſint: ſed his tantùm, quibus dum vivunt, comparatur, ut proſint. Sed quia non diſcernimus, qui ſint; oportet ea pro regeneratis omnibus facere: ut nullus eorum prætermittatur, ad quos hæc beneficia poſſint & debeant pervenire. Meliùs enim ſupererunt iſta eis, quibus nec obſunt, nec proſunt, quàm eis deerunt, quibus proſunt. §. 1. Diligentiùs tamen facit hoc quiſque pro Neceſſariis ſuis, quò [k] pro illo fiat ſimiliter à Suis. §. 2. Corpori autem humando quidquid impenditur, non eſt præſidium ſalutis, [l] ſed humanitatis officium, ſecundùm affectum, quo nemo umquam carnem ſuam odio habet. Unde oportet, ut quam poteſt, pro carne proximi curam gerat, cùm ille receſſerit, qui gerebat [m]. Et ſi hæc faciunt, qui carnis reſurrectionem non credunt; quantò magis debent facere, qui credunt? ut corpori mortuo, ſed tamen reſurrecturo, & in æternitate manſuro, impenſum ejuſmodi officium, ſit etiam quodammodo ejuſdem fidei teſtimonium.

[k] *al.* quod. [l] *Epheſ.* 5. [m] *al.* regebat.

§. 3. Quòd verò quiſque apud memoriam Martyrum ſepelitur, hoc tantùm mihi videtur prodeſſe Defuncto, ut commendans eum etiam Martyrum patrocinio affectus pro illo ſupplicationis augeatur.

Gratian. „ Econtra

XX. Hieronymus in Epiſt. ad Gal. *c.* 6. ad ea verba, *unuſquiſque onus ſuum.* [an. 386. *in Palæſtina.*]

Poſt mortem orationes viventium Mortuis damnatis non proſunt.

IN præſenti ſeculo ſcimus ſive orationibus, ſive conſiliis invicem poſſe nos coadjuvari. Cùm autem ante tribunal Chriſti venerimus; non Job, non Daniel, nec Noë rogare poſſe pro quoquam, ſed unumquemque portare onus ſuum.

¶ Corr. Rom.] Verba B. Hieronymi ſunt hæc: *Obſcurè licèt, docemur per hanc ſententiolam novum dogma quod latitat, dum in præſenti ſeculo ſumus, ſive, &c.*

Gratian. „ Verùm hoc de Impœnitentibus accipiendum eſt, de „ quibus Propheta dicit [n]: Non dabit Deo placationem ſuam, „ nec pretium redemptionis animæ ſuæ: & ideò frater non „ redimet eum, ſed laborabit in æternum, & vivet adhuc in „ finem. De aliis autem intelligi non poteſt. Unde

[n] *Pſal.* 48.

XXI. Gregorius Papa II. Bonifacio Epiſcopo, *Epiſt. ultimâ.* [imò Gregor. III. an. 738. *Româ in Germaniam.*]

In pœnitentia Defunctis bona proſunt viventium.

[o] Polyc. *l.* 8. *tit.* 7.

PRo obeuntibus [o] quippe conſuluiſſe dignoſceris, ſi liceat oblationes offerre: ſancta ſic tenet Eccleſia, ut quiſque pro ſuis mortuis verè Chriſtianis offerat oblationes, atque Presbyter eorum memoriam faciat: & quamvis omnes peccatis ſubjaceamus; congruit, ut Sacerdos pro mortuis Catholicis memoriam faciat, & intercedat: non tamen pro impiis (quamvis Chriſtiani fuerint) tale quid agere licebit.

XXII. *Item* [p].

[p] *al.* Idem.

Animæ Mortuorum quatuor modis ſolvuntur.

[q] Polyc. *l.* 8. *tit.* 6. Burch. *l.* 19. *c.* 112. Ivo, *p.* 15. *c.* 124. [r] Aug. *de cura pro Mortuis, c.* 2. & *lib.* 1. *de civit. c.* 12. & 13. [fortè c. an. 421. *in Africa.*]

ANimæ [q] α Defunctorum quatuor modis ſolvuntur, aut oblationibus Sacerdotum, aut precibus Sanctorum, aut Charorum eleëmoſynis, aut jejunio Cognatorum.

§. 1. Curatio verò [r] funeris, conditio ſepulturæ, pompa exequiarum, magis vivorum ſolatia ſunt, quàm ſubſidia mortuorum. Si aliquid prodeſt impio ſepultura pretioſa; oberit pio vilis, aut nulla. & *infrà.* §. 2. Nec ideò tamen contemnenda, & abjicienda ſunt corpora Defunctorum, maximéque juſtorum, ac fidelium. & *infrà.* §. 3. Ubi & illud ſalubriter diſcitur, quanta poſſit eſſe remuneratio pro eleëmoſynis, quas viventibus, & ſentientibus exhibemus; ſi neque hoc apud Deum perit, quod exanimis hominum membris officii, diligentiæque perſolvitur.

¶ Corr. Rom. α *Animæ.*] Horum verborum uſque ad *verſ. Curatio*, nullus Autor inventus eſt. Ea Burchardus citat ex dictis Origenis: Ivo ex dictis Gregorii.

XXIII. *Item* Augustinus in Enchiridio, *cap.* 109. & 110. [fortè c. an. 421. *in Africa.*]

Ante diem Judicii, ſacrificiis, & eleëmoſynis Mortui juvantur.

[ſ] *Sentent.* 4. *diſt.* 45. Anſel. *l.* 7. *c.* 170.

TEmpus, quod inter [ſ] hominis mortem, & ultimam reſurrectionem interpoſitum eſt, animas abditis receptaculis continet, ſicut unaquæque digna eſt vel requie, vel ærumnâ pro eo, quod ſortita eſt in carne, dum viveret. Neque negandum eſt Defunctorum animas pietate Suorum viventium relevari, cùm pro illis ſacrificium Mediatoris offertur, vel eleëmoſynæ in Eccleſia fiunt. Sed hæc eis proſunt, qui cùm viverent, ut hæc ſibi poſteà poſſent prodeſſe, meruerunt. §. 1. Eſt enim quidam vivendi modus, nec tam bonus, ut non requirat iſta poſt mortem; nec tam malus, ut ei non proſint iſta poſt mortem. Eſt verò talis in Bono, ut iſta non requirat: & eſt rurſùs talis in Malo, ut nec his valeat, cùm hæc vita tranſierit, adjuvari. Quocirca hìc omne meritum comparatur, quo poſſit poſt hanc vitam relevari quiſpiam, vel gravari. & *poſt pauca.* §. 2. Cùm ſacrificia altaris, ſive quarumcumque eleëmoſynarum pro baptizatis Defunctis omnibus offeruntur; pro valdè bonis gratiarum actiones ſunt: pro non valdè malis propitiationes ſunt: pro valdè malis, etſi nulla ſint adjumenta Mortuorum, qualeſcumque vivorum conſolationes ſunt. Quibus autem proſunt, aut ad hoc proſunt, ut ſit plena remiſſio; aut certè, ut tolerabilior fiat ipſa damnatio.

De obſervatione autem tertii, ſeptimi, trigeſimi, vel quadrageſimi diei quæritur, unde exordium ſumpſerit. “ Gratian. “ 9. *Pars.*

XXIV. Ambrosius in Lib. de Obitu Theodoſii Imperatoris dicit ferè *in principio.* [an. 395. *Mediolani.*]

Quare certi dies in Mortuorum commemoratione ſerventur.

[t] Polyc. *l.* 8. *tit.* 7. Anſel. *l.* 7. *c.* 169. [u] *Gen.* 50. [x] *Deut.* 34.

QUia alii [t] tertium α diem, alii triceſimum, alii ſeptimum, alii quadrageſimum obſervare conſueverunt: quid doceat lectio, conſideremus. *Defuncto*, inquit [u], *Jacob, præcepit Joſeph pueris ſuis ſepultoribus, ut ſepelirent eum, & ſepelierunt ſepultores Iſraël, & repleti ſunt ei quadraginta dies. Sic enim dinumerantur dies ſepulturæ. Et luxit eum Iſraël ſeptem β diebus.* Hæc ergo ſequenda ſolennitas, quam præſcribit lectio. Sic etiam in Deuteronomio ſcriptum eſt [x]: *Quia planxerunt filii Iſraël Moyſem diebus triginta: & conſummati ſunt dies luctûs.* Utraque ergo obſervatio habet autoritatem, quâ neceſſarium pietatis impletur officium.

¶ Corr. Rom. α *Alii tertium.*] Apud B. Ambroſium legitur: *Quia alii tertium diem, & triceſimum, alii ſeptimum, & quadrageſimum.* Verùm in Miſſalibus Romanis tam antiquis, quàm recentioribus, & Ambroſianis nulla eſt mentio diei quadrageſimi, neque *in c. nullus. ſuprà, diſt.* 44. & *infrà, de conſecr. diſt.* 5. ex Conc. Nannetenſi. Eſt tamen frequens apud Græcos.

β *Iſraël ſeptem.*] Codices B. Ambroſii habent, *& luxit eum Ægyptus ſeptuaginta diebus:* quemadmodum habet editio lxx. & vulgata. Sed tamen viſa eſt ferri poſſe lectio hæc, quæ eſt in omnibus etiam Gratiani manuſcriptis: quoniam paulò pòſt *in eodem c.* 50. *Gen.* hæc adduntur de Joſeph, & ceteris filiis Iſraël: *Veneruntque ad aream Adad, quæ ſita eſt trans Jordanem: ubi celebrantes exequias planctu magno atque vehementi, impleverunt ſeptem dies.*

Lugere autem, & triſtari tam pro noſtra, quàm pro aliorum morte prohibet, dicens “ Gratian. “ 10. *Pars.*

XXV. Cyprianus in Sermone de Mortalitate. [c. an. 253. *in Africa.*]

Nec pro noſtra, nec pro aliorum morte triſtari debemus.

QUàm præpoſterum eſt, quámque perverſum, ut cùm Dei voluntatem fieri poſtulemus, quando evocat nos, & accerſit de hoc Mundo Deus, non ſtatim voluntatis ejus imperio pareamus: obnitimur, & reluctamur: & pervicacium more ſervorum ad conſpectum Domini cum triſtitia, & mœrore perducimur, exeuntes iſtinc neceſſitatis vinculo, non obſequio

voluntatis: & volumus ab eo præmiis Cæleſtibus honorari, ad quem venimus inviti. *Idem paulò inferiùs.*

§. 1. Nobis quoque ipſis minimis, & extremis quoties revelatum eſt, quàm frequenter, atque manifeſtè, de Dei dignatione, præceptum eſt, ut conteſtarer aſſiduè, & publicè prædicarem, Fratres noſtros non eſſe lugendos; accerſione [y] Dominica de ſeculo liberatos: cùm ſciamus non eos amitti, ſed præmitti; recedentes præcedere, ut proficiſcentes, & [z] navigantes ſolent.

[y] *al.* accerſitione. [z] *al.* ut.

XXVI. *Item* Joannes Chrysostomus *hom.* 26. *in c.* 11. *Epiſt.* ad Hebræos. [fortè c. an. 404. *Conſtantinopoli.*]

Ex puſillanimitate Mortuos lugere contingit.

[a] *Pſal.* 23.

UBicumque ſepeliamur; Domini eſt [a] terra, & plenitudo ejus. Omnino fit, quod oportet fieri. Lugere autem, & deplorare, & lamentari eos, qui de hac vita decedunt, ex puſillanimitate contingit.

Gratian. „ Hoc autem ex deſperatione futuræ reſurrectionis intel„ligitur. Unde & Apoſtolus non ſimpliciter ait [b]: *Nolu„mus vos ignorare de dormientibus, ut non contriſtemini:* „ ſed addidit, *ſicut & ceteri, qui ſpem non habent.* Pie„tatis namque affectu, & humanitatis intuitu Mortuos lu„gere non prohibemur: ſicut nonnullos Sanctorum, aliorum „ exequiis pias lachrymas impendiſſe legimus. Hinc etiam

[b] 1. *Theſſ.* 4.

XXVII. Anastasius Papa I. *Epiſt.* 2. ad Nerianum [c]. [an. 416. *Romæ.*]

Qui ſpem futuræ reſurrectionis habent, de Mortuis triſtari non debent.

[c] Et in Regeſto B. Gregorii, *lib.* 7. *Epiſt.* 111. [d] Anſel. *l.* 7. *c.* 171. Burch. *l.* 19. *c.* 129. Ivo, *p.* 15. *c.* 139. [e] 1. *Theſſ.* 4.

HAbent forſitan [d] illi juſtam longi doloris excuſationem, qui vitam alteram neſciunt, qui de hoc ſeculo ad melius eſſe tranſitum non confidunt. Nos autem, qui novimus, qui hoc credimus, & docemus; contriſtari nimiùm de obeuntibus non debemus: ne quod apud alios pietatis tenet ſpeciem, hoc magis nobis in culpa ſit. Nam diffidentiæ quodammodo genus eſt, contra hoc, quod quiſque prædicat, torqueri α mœſtitiâ, dicente Apoſtolo [e]: *Nolumus vos ignorare de dormientibus, ut non contriſtemini, ſicut & ceteri, qui ſpem non habent.*

¶ Corr. Rom. α *Torqueri.*] Sic eſt emendatum ex Epiſtola B. Gregorii, in qua hoc idem habetur. In Epiſtola Anaſtaſii legitur, *contra quod quiſque Prædicator queritur, juſtitiam amans, dicente, &c.* In codicibus autem Gratiani etiam manuſcriptis videbatur miſta eſſe lectio ex utraque, hoc modo, *contra hoc, quod quiſque prædicat quærere, juſtitiam amans, dicente, &c.*

XXVIII. *Item* ex Concilio Toletano III. *c.* 22. [an. 585. *in Hiſpania.*]

De eodem.

[f] *al.* funeris precamen. [g] 1. *Theſſ.* 4. [h] *Joan.* 11. [i] *al.* enim. [k] *al.* A religioſis.

QUi Divina vocatione ab hac vita recedunt, cum Pſalmis tantummodo, & Pſallentium vocibus debent ad ſepulchra deferri. Nam funebre α carmen [f], quod vulgò Defunctis cantari ſolet, vel in pectoribus ſe aut proximos, aut familias cædere omnino prohibemus. Sufficiat autem, quòd in ſpe reſurrectionis, Chriſtianorum corporibus famulatus Divinorum impenditur canticorum. Prohibet enim nos Apoſtolus noſtros lugere Defunctos, dicens [g]: *De dormientibus autem nolo vos contriſtari, ſicut & ceteri, qui ſpem non habent.* Et Dominus [h] non flevit Lazarum mortuum, ſed ad vitæ hujus ploravit ærumnas reſuſcitandum. Si autem [i] poteſt hoc Epiſcopus omnes Chriſtianos prohibere, agere non moretur. Religioſis [k] tamen omnino aliter fieri non debere cenſemus. Sic enim Chriſtianorum per omnem Mundum humari oportet corpora Defunctorum.

¶ Corr. Rom. α *Nam funebre.*] Hinc uſque ad *verſ. Sufficiat*, addita ſunt ex originali, ut intelligatur, quæ illa ſint, quæ in hoc Canone prohibentur.

Gratian. 11. *Pars.* „ De Mortuis etiam quæritur, utrùm ſciant ea, quæ hìc „ à vivis geruntur. Eſaias ex perſona populi afflicti ait [l]: „ *Abraham pater noſter neſcivit.* Illud idem quoque te„ſtatur

[l] *Eſa.* 63.

XXIX. Augustinus in libro de agenda cura pro Mortuis, dicens *c.* 15. [fortè c. an. 421. *in Africa.*]

Mortui ex ſe neſciunt, quid hìc à vivis geratur.

FAtendum eſt [9], neſcire quidem Mortuos, quid hìc agatur; ſed dum hìc agitur: poſteà verò audire ab eis, qui hinc ad eos moriendo pergunt, non quidem omnia, ſed quæ ſinuntur indicare, qui ſinuntur etiam iſta meminiſſe, & quæ illos, quibus hæc indicant, oportet audire. Poſſunt & ab Angelis, qui rebus, quæ aguntur hìc, præſtò ſunt, audire aliquid Mortui, quod unumquemque illorum audire debere judicat, cui cuncta ſubjecta ſunt. & *infrà.*

§. 1. Multi quoque α ad vivos, aliquos ex Mortuis venire credunt, ſicut econtrariò Paulum ex vivis in Paradiſum raptum eſſe divina Scriptura teſtatur.

¶ Corr. Rom. α *Multi quoque.*] Apud B. Auguſtinum ſic legitur, *Mitti quoque ad vivos, aliquos ex mortuis, ſicut econtrariò Paulus ex vivis raptus eſt, Divina Scriptura teſtatur.* Sed ob Gloſſam non eſt emendatum. *Pars I.*

Veritatem verò ſuæ ſententiæ confirmat B. Auguſtinus aliquot aliis exemplis Scripturæ ſacræ: quare ex textu depravato autor Gloſſæ errandi occaſionem ſumpſit.

¶ Pith. [9] *Fatendum eſt.*] Vide Origen. *in* 2. *cap. ad Rom.* & S. Auguſt. *de ſpiritu & anima c.* 13. & 24.

De his autem, qui in patibulis ſuſpenduntur, quæritur, an juxta Eccleſias ſint ſepeliendi. De quibus ita ſtatutum eſt “ Gratian. “ 12. *Pars.*

XXX. In Moguntinensi Concilio II. ſub Rabano, *c.* 27 [m]. [an. 847. *in Germania.*]

[m] Et in Vormacienſi, *c. ult.*

Non eſt deneganda communio his, qui in patibulis ſuſpenduntur.

[n] Burch. *l.* 11. *c.* 76. Ivo, *p.* 14. *c.* 124. Pann. *l.* 5. *c.* 22. [o] *Naum* 1. *ſecundùm* lxx.

QUæſitum eſt [n] ab aliquibus Fratribus de his, qui in patibulis ſuſpenduntur pro ſuis ſceleribus poſt confeſſionem Deo peractam, utrùm cadavera eorum ad Eccleſias deferenda ſint, & oblationes pro eis offerendæ, & Miſſæ celebrandæ, an non. Quibus reſpondimus, ſi omnibus de peccatis ſuis puram confeſſionem agentibus, & dignè pœnitentibus communio in fine ſecundùm Canonicum juſſum danda eſt; cur [10] non eis α, qui pro peccatis ſuis pœnam extremam perſolvunt? Scriptum eſt enim [o]: *Non vindicat Deus bis in idipſum.*

¶ Corr. Rom. α *Cur non eis.*] Reſtitutus eſt hic locus ex ipſo Concilio Moguntino, & Vormacienſi, inductis aliquot verbis, quæ potiùs perturbabant, quàm illuſtrarent.

¶ Pith. [10] *Cur.*] Conc. Tribur. *c.* 31. Innoc. I. *Epiſt.* 1. Leo *Epiſt.* 91. Soto *in* 4. *ſent. diſt.* 12. *quæſt.* 1. *art.* 11.

XXXI. Ex Concilio Triburiensi, *c.* 31. [an. 895. *ibid.*]

PALEA.

[p] Extrà, de *furt. c.* 2. In Triburienſi, *c.* 31. Polyc. *l.* 6. *tit.* 16. Burch. *l.* 11. *c.* 59. Ivo, *p.* 13. *c.* 45.

FUres [p], & latrones, ſi in furando, aut deprædando occidantur; viſum eſt pro eis non orandum. Si comprehenſi, aut vulnerati, Presbytero, vel Diacono confeſſi fuerint; communionem α eis non negamus.

¶ Corr. Rom. α *Communionem.*] Anteà legebatur, *confeſſionem.* Emendatum verò ſic eſt ex Burchardo, Ivone, & Decretali: quibus locis hoc idem citatur ex Concilio Triburienſi, & in eo, quod extat, habetur ſententia *c.* 31. copioſiùs expoſita: ubi etiam Diaconi nulla fit mentio, ſed ita dicitur, *Deóque & Sacerdoti.*

XXXII. *Item* ex Concilio Aurelianensi α. [fortè an. 511. *in Gallia.*]

De eodem. PALEA.

[q] Sententia habetur *extrà de hom. c.* 2. Polyc. *ibid.* Burch. *l.* 11. *c.* 60. & *l.* 19. *c.* 5. *interfeciſti furem.* Ivo, *p.* 13. *c.* 46.

SI fur, aut latro [q] captus in præda, abſque occiſione poteſt comprehendi, & tamen interficitur; quia ad imaginem Dei creati, & in nomine ejus baptizati ſunt, interfectores eorum quadraginta diebus non intrent Eccleſiam. Lanea veſte induti ab eſcis, & potibus, qui interdicti ſunt, à toro, à gladio, ab equitatu ſe abſtineant. In tertia, quinta feria, & ſabbato, aliquo genere leguminum, vel olerum, & pomis, parvíſque piſciculis, cum mediocri cerviſia viciſſim utantur, & temperatè. Sin autem à veridicis comprobatur teſtibus, quòd ſine odii meditatione ſe, ſuáque liberando, Diaboli membra interfecerint, & capi non poterant β; pœnitentiam pro homicidio eis non injungimus: niſi ipſi voluerint aliquid, quod humanitatis eſt, facere. At ſi Presbyter eſt, non deponatur: cunctis tamen diebus vitæ ſuæ pœnitentiam agat.

¶ Corr. Rom. α *Aurelianenſi.* Sic in omnibus codicibus, in quibus eſt hæc Palea, & apud Burchardum, & Ivonem, & in Decretali: ex quibus ſunt multa emendata, & magni ponderis.

β *Et capi non poterant.*] Loco iſtorum verborum in codicibus Gratiani erant hæc, *& pariter pœniteant*, quæ videntur pugnare cum proximè ſequentibus, *pœnitentiam pro homicidio eis non injungimus.* Reſtitutus autem eſt locus ex ceteris Collectoribus.

CAUSA XIV.

Canonici [a] cujuſdam Eccleſiæ quæſtionem movent de prædiis: teſtes ex Fratribus ſuis producunt: negotiatoribus pecuniam crediderunt, ut ex eorum mercibus emolumenta acciperent.

I. Hìc primùm quæritur, an liceat eis ſua repetere.

II. Secundò, an illi teſtes ſint audiendi.

III. Tertiò, an illud ſit uſuras exigere.

IV. Quartò, an liceat Clericis, vel Laicis à quolibet uſuras expetere.

V. Quintò, an eleëmoſynæ de uſuris fieri poſſint.

VI. Sextò, an Uſurarii pœnitentiam agere valeant, niſi, quod malè acceperunt, reſtituant.

“ Gratian. “ [a] *al.* Clerici.

AN LICEAT CANONICIS SUA REPETERE. QUÆSTIO I.

QUòd autem ſua repetere non poſſunt, facilè videtur poſſe probari. Ait enim Dominus in Evangelio [a]: *Si vis perfectus eſſe, vade, & vende omnia, quæ habes; & da pauperibus.* Quia ergo iſti iter perfectionis arripiunt, non

“ Gratian. “ [a] *Matth.* 19. *Luc.* 18. *Marc.* 10.